

استفاده از وسایل حفاظت شنواهی با رویکرد درک ریسک کاهش شنواهی ناشی از سروصدای تعدادی از صنایع تولیدی

بهزاد فولادی دهقی^{۱*}، لیلا ابراهیمی قوام ابادی^۲، علی بهزادی^۳

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۵/۲۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۱۲/۲۰

چکیده

زمینه و هدف: صدا یکی از شایع ترین عوامل زیان آور فیزیکی و هم چنین از مهم ترین ریسک فاکتورهای محیط‌های کار می‌باشد که سلامت شاغلین را در معرض مخاطره قرار می‌دهد. بنابراین اقدامات مختلفی جهت کاهش مواجهه با آن در محیط‌های کار صورت می‌گیرد که یکی از این روش‌ها استفاده از وسایل حفاظت شنواهی می‌باشد. هدف مطالعه حاضر بررسی درک ریسک کارگران از صدای صنعتی و استفاده از وسایل حفاظت شنواهی می‌باشد.

روش بررسی: مطالعه مقطعی حاضر در پنج واحد صنعتی با تراز فشار صوت بالای ۸۵ دسی بل با مشارکت ۳۴۰ نفر انجام گرفت. جهت جمع آوری اطلاعات از دو پرسشنامه، ارزیابی ریسک فردی و پرسشنامه محقق محور استفاده گردید. پس از جمع آوری داده‌ها از آنالیزهای آماری شامل آلفای کرونباخ، رگرسیون جهت تحلیل داده‌ها استفاده شد.

یافته‌ها: میزان استفاده کارگران از وسایل حفاظت شنواهی در طول نوبت کاری به ترتیب برابر با ۵۰/۴٪ گاهی اوقات، ۳۱/۵۸٪ هیچ وقت و ۱۸/۰۲٪ در کلیه اوقات بود. همچنین نتایج بیان گر اختلاف معنادار بین خصوصیات فردی با استفاده از وسایل حفاظت شنواهی می‌باشد.

نتیجه‌گیری: مطالعه حاضر نشان داد که درک ریسک فردی به عنوان یک عامل مهم می‌تواند نقش معناداری در پیش‌بینی رفتار افراد در راستای استفاده از وسایل حفاظت شنواهی ایفا نماید، که می‌بایست در هر گونه طراحی و اجرای برنامه‌های حفاظت شنواهی در نظر گرفته شود.

کلیدواژه‌ها: اختلالات درک ریسک، صدای صنعتی، وسایل حفاظت شنواهی

۱. استادیار گروه مهندسی بهداشت حرفه‌ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، ایران.

۲. استادیار، گروه مدیریت محیط زیست، دانشکده محیط زیست، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

۳*. (نویسنده مسئول): کارشناسی ارشد مهندسی بهداشت حرفه‌ای، شرکت کربن بلک، ایران. پست الکترونیک: bdehaghi@gmail.com

مقدمه

حافظت شنوازی می‌باشد، ایفا کند. درک ریسک فردی یک پیش‌بینی بحرانی از رفتار ریسک است. مطالعه درک ریسک به عنوان یک موضوع مهم و فلسفی در چند دهه اخیر مطرح شده است، با این حال بیشترین تمرکز آن بر روی دامنه و گستره فرهنگ و زمینه‌های اجتماعی می‌باشد و نسبت به ریسک‌های موجود در شغل و محیط‌های کار کمتر پرداخته شده است [۱۱]. درک ریسک فردی ارزیابی ذهنی از محیط‌های کار است و می‌تواند بازده مهمی برای درک بهتر ریسک و نهایتاً ایمنی موثر را فراهم کند. در جستجوی درک ریسک به عنوان یک متغیر خارجی هستیم دو فاکتور علمی و مهم وجود دارد که شامل ارزیابی ذهنی از احتمال رویداد منفی یا ناخواسته و متعاقباً قضاؤت در مورد پیامدهای شدید در صورتی که رویداد اتفاق بیفتد [۱۲]. این منطقی به نظر می‌رسد که درک ریسک افراد در محیط‌های کار، بر رفتار آنان از آن ریسک تاثیر گذار است. بنابراین درک علمی بین آگاهی از ریسک، رفتار و مواجهه با سروصدای بسیار مهمی در کنترل مواجهه با آن است. بویژه ریسک‌هایی که پنهان هستند و بظواح واضح رخ نمی‌دهند. که در این مورد می‌توان به مواجهه با مواد شیمیایی و صدا اشاره کرد. این ریسک‌ها غیر قابل مشاهده هستند و به ظاهر خطرناک نمی‌باشند اما در بلند مدت اثرات خود را بر جای می‌گذارند. مواجهه با صدای بالا باعث ناراحتی و یا تغییرات موقتی در آستانه شنوازی می‌گردد. در کوتاه مدت این اثرات قابل توجه نیستند و حتی اگر تغییر موقتی در آستانه شنوازی رخ دهد افراد آن را درک نمی‌کنند و در مورد آن نگران نخواهند شد. مطالعه درک ریسک تلاشی برای توضیح دادن تأثیر درک ریسک از یک عامل زیان آور بر رفتار افراد شاغل است [۴، ۷، ۹]. بنابراین، هدف مطالعه حاضر ارزیابی میزان استفاده از وسایل حفاظت شنوازی با رویکرد درک ریسک کاهش شنوازی ناشی از سروصدای در چند صنعت تولیدی می‌باشد.

روش بررسی

مطالعه حاضر مقطعی، توصیفی - تحلیلی است که در سه شرکت تولیدی که متشکل از پنج واحد و دارای تراز صدای بالایی بودند، انجام شد. اساس انتخاب شرکت‌ها بر اساس فرایندهای صنعتی متفاوت، منابع صوتی و ماشین‌ها صورت گرفت. انتخاب شرکت کنندگان بر اساس ترازهای مواجهه با صوت که بیش از ۸۵ دسی بل (استاندارد تعريف شده ایران برای مواجهه روزانه در

سروصدای شغلی یکی از مهمترین علل ناتوانی و کاهش شنوازی در سراسر جهان است. افت شنوازی ناشی از صدا پیامدهای انسانی و اقتصادی بزرگی به همراه دارد. برای مثال در نیوزلند سالانه ۵۳ میلیون دلار غرامت به همراه دارد که همچنان در حال افزایش است [۳-۱]. کنترل‌های مهندسی و مدیریتی از قبیل حذف سروصدای منبع و ایزوله کردن کارگران از منبع صوت، راه‌های اصلی کاهش مواجهه با صوت می‌باشند. این کنترل‌ها اغلب فرایندی هزینه بر، غیر اجرایی و گاه‌ها دستیابی کامل به آنها از نظر عملی غیر ممکن است [۴، ۵]. وسایل حفاظت شنوازی (Hearing Protection Device: HPDs) به همراه این کنترل‌ها، برای کم کردن مواجهه کارگران با سروصدای و جلوگیری از کاهش شنوازی استفاده می‌شوند [۱]. اگرچه وسایل حفاظت شنوازی به عنوان یک راه حل موقتی تعریف می‌شوند، اما به خاطر مسائل اقتصادی و کاربرد آسان آنها، بطور گسترده در مقابل مواجهه با صدای شغلی به کار گرفته می‌شوند. با وجود استفاده روز افزون این وسایل، مشخص شده کارایی و اثر بخشی وسایل حفاظت شنوازی برای کارگرانی که به طور متوسط از این وسایل استفاده می‌کنند، پایین است [۶، ۷]. از طرف دیگر بروز کاهش شنوازی موقتی هم افزایش یافته است، که این امر به خاطر عدم استفاده موثر از وسایل حفاظت شنوازی است. فاکتورهای مختلفی در استفاده نامناسب یا عدم استفاده از وسایل حفاظت شنوازی موثر هستند که شامل باورهای بهداشتی، ریسک درک شده، مزایای درک شده، راحتی وسایل پوششی، اختلال در مکالمه، اختلال در عملکرد، اختلال در آسایش، آگاهی و دانش، هزینه و جو یا فرهنگ ایمنی حاکم می‌باشند [۸، ۹]. نکته ضروری و اصلی این است که کارگران از نیاز خود به استفاده از وسایل حفاظت شنوازی آگاه باشند. در برخی مطالعات درک ریسک شنوازی و فاکتورهای درکی - شناختی به عنوان مهمترین عوامل موثر بر استفاده کارکنان از تجهیزات حفاظت شنوازی بیان شده است [۹]. در حالیکه در مطالعات دیگر بیان گردیده است که تنها درک ریسک و افزایش سطح دانش کارکنان، کافی نبوده و عوامل سازمانی از جمله وضع قوانین و مقررات در این زمینه موثر می‌باشند [۱۰]. درک ریسک کارکنان از صدا و خطرات ناشی از آن می‌تواند نقش مهمی را در رفتار ایمن آنها که در این مبحث استفاده از وسایل

می باشدند. درک ریسک فردی به وسیله نمرات به دست آمده از ابعاد پرسشنامه محاسبه گردید، در واقع جمع کل نمرات چهار بعد پرسشنامه درک ریسک می باشد. درصد استفاده از وسایل حفاظت شنواهی با توجه به توضیحات قبلی و به وسیله گزارش افراد از استفاده از این وسایل و میانگین درصدهایی که افراد در طول شیفت کاری از وسایل اسفاده می کنند، به دست آمد آنالیزهای آماری صورت گرفته شامل آلفای کرونباخ، آمارتوصیفی، آنالیز واریانس، پیوستگی و رگرسیون بودند که با استفاده از نرم افزار Spss نسخه ۱۶ صورت گرفت. مقدار $P < 0.05$ به عنوان سطح معنی دار در نظر گرفته شد.

یافته ها

در این مطالعه ۳۴۰ کارگر مرد با میانگین سنی 40.74 ± 5.06 سال و میانگین سابقه کاری آنها 16.6 ± 9.9 سال، مشارکت نمودند. سطح سواد افراد شرکت کننده به ترتیب ابتدایی $41/47$ درصد، راهنمایی $33/52$ درصد، دبیرستان $17/35$ درصد و دانشگاهی $7/64$ بود. بر اساس مواجهه با ترازهای صدا، وسایل دسی بل) از هر شرکت 70 نفر در این مطالعه شرکت نمودند. میانگین تراز فشار صوت اندازه گیری شده و در محیطهای کاری $35/29$ دسی بل به دست آمد که مطابق با نتایج، $35/29$ درصد کارگران با ترازهای صوتی $85-90$ دسی بل، حدود $33/52$ درصد با ترازهای صوتی $91-95$ و حدود $31/17$ با ترازهای بالاتر از 96 دسی بل در مواجهه بودند. در این مطالعه $17/94$ درصد از کارکنان کمتر از 10 سال، $27/05$ درصد بین $10-20$ سال، $36/47$ درصد بین $20-30$ سال و $18/52$ درصد آنها بیش از 30 سال سابقه کاری داشتند. الگوی زمانی مواجهه با صدا در طول شیفت کاری به ترتیب برابر $37/8$ درصد در کل شیفت کاری، $32/5$ درصد در اغلب اوقات و $29/7$ درصد گاهی موقع بود. همچنین میزان استفاده کارگران از وسایل حفاظت شنواهی در طول شیفت کاری به ترتیب برابر با $50/4$ درصد گاهی اوقات، $31/58$ درصد هیچ وقت و $18/02$ درصد در کلیه اوقات، بود. در این مطالعه اختلال در ارتباط، احساس ناراحتی و درد، اضافی بودن وسیله سنگین بودن، فراموش کردن در هنگام کار از مهمترین دلایل گزارش شده توسط کارگران جهت عدم استفاده یا استفاده نامنظم از وسایل حفاظت شنواهی می باشدند که حدود 66 درصد از پاسخ ها را شامل می شود. ضربی آلفای کرونباخ که به عنوان شاخص توافق درونی متغیرها شناخته می شود در تمام عوامل مورد مطالعه

هشت ساعت) می باشد، صورت گرفت. در انتخاب محیطهای با تراز بالای صدا و کارگران در معرض مواجهه، علاوه بر نقشه های صوتی تهیه شده در شرکتها و گزارشات نتایج اندازه گیری ها، از دستگاه صداسنج (UK Cel 421) برای اندازه گیری ترازهای صدا استفاده شد. از دو پرسش نامه، ارزیابی ریسک فردی و پرسش نامه محقق محور که شامل اطلاعات فردی، درصد استفاده از وسایل حفاظت شنواهی، تعداد و ساعت برنامه های آموزشی و همچنین دلایل عدم استفاده از وسایل حفاظت شنواهی بود، استفاده شد. برای ارزیابی درک ریسک از پرسش نامه درک ریسک که توسط Arezes Meguel در سال 2005 توسعه یافت استفاده شد [۷]. پرسش نامه درک ریسک از چهار بعد درک منبع ریسک (صدا)، دانش افراد درباره مواجهه با صدا، وسایل حفاظت شنواهی و خودکارایی تشکیل شده است. هریک از این ابعاد دارای چند فاکتور می باشند، که افراد باید به آنها جواب دهند. تمامی سوالات پنج گزینه ای بوده و بجز سوال اول پرسش نامه که در مورد منبع ریسک می باشد و بازه پاسخ گویی آن از مقدار با ریسک بالا تا بدون ریسک درجه بندی شده است، سه بعد دیگر بر اساس مقیاس پنج گزینه ای لیکرت از کاملاً موفق تا کاملاً مخالف درجه بندی شده است. پاسخ های جمع آوری شده بر طبق تعریف شاخص های از پیش تعريف شده به عدد تبدیل شدند. هر پاسخ با استفاده از عدد یک تا پنج کددار شدند. بدین صورت که اگر پاسخ ضعیف باشد عدد یک و اگر پاسخ داده شده برای هر موضوع مثبت باشد عدد تعريف شده بود. بعضی ابعاد پرسشنامه در جهت مثبت ساخته شده بودند که پاسخ ها در جهت دیگر و به شیوه معکوس کددار شدند. متغیرهای دیگر از قبیل درصد استفاده از وسایل حفاظت شنواهی و برنامه آموزشی نیز ارزیابی شدند. بدین ترتیب که از افراد خواسته شده که در چند درصد از شیفت کاری از وسایل حفاظت شنواهی استفاده می کنند و آیا برنامه آموزشی در این زمینه دارند و اگر جواب مثبت بود این مقدار چقدر است.

متغیرها و روش های آماری

متغیرهای مورد مطالعه شامل متغیرهای مستقل سن، ترازهای مواجهه با صدای روزانه، سابقه کاری، وجود و طول دوره آموزشی برای صدا، استفاده از وسایل حفاظت شنواهی و چهار متغیر مستقل منبع ریسک، دانش درباره صدا، دانش درباره وسایل حفاظت شنواهی و خودکارایی می باشند و متغیرهای وابسته شامل درک ریسک فردی و درصد استفاده از وسایل حفاظت شنواهی

است. در مبحث خودکارآیی بیشترین امتیاز به گزینه وقتی از وسایل حفاظت شنوازی استفاده می‌کنم نمی‌توانم صدای همکارانم را بشنوم تعلق گرفت و کمترین نمره به عبارت من نمی‌توانم اغلب آنطور که باید از وسایل حفاظت شنوازی استفاده کنم تعلق گرفت. جدول ۲ درصد استفاده از وسایل حفاظت فردی براساس مشخصات دموگرافیک را نشان می‌دهد که با مقایسه میانگین درصد استفاده از وسایل حفاظت شنوازی برحسب سن ($F = 15/5$, $P_{value} < 0.001$)، سابقه کاری ($F = 17/34$, $P_{value} < 0.001$) و تحصیلات ($F = 20/34$, $P_{value} < 0.001$) یک تفاوت معنادار در همه موارد بیان گردیده است.

بالاتر از ۷۰درصد بود. نتایج در جدول ۱ ارائه شده است. در بعد منبع صوت بیشترین نمره مربوط به صدای ماشین آلات و کمترین نمره مربوط به صدای ترافیک است که نتایج بیانگر درک درست افراد از منبع ریسک است. در مبحث دانش افراد درباره صدا بیشترین نمره مربوط به این است که نیاز نیست از وسایل حفاظت شنوازی در محیط کار من استفاده شود و کمترین نمره به هر تراز صدایی می‌تواند خطرناک باشد تعلق گرفت. در آیتم دانش درباره حفاظت شنوازی عبارت انسواع مختلفی از وسایل حفاظت شنوازی وجود دارد، بیشترین نمره و عبارت من اغلب از محیط پر صدا دوری می‌کنم کمترین امتیاز را به خود اختصاص داده

جدول ۱- نتایج آنالیز ابعاد پرسشنامه درک ریسک

آیتم	کلی	خودکارایی	دانش افراد در مورد وسایل حفاظت شنوازی	منبع صوت
تعداد سوالات نهایی	ضریب الگای کرونباخ	متوسط نمرات بدست آمده		
۶	۰/۸۰۳۸	۲/۸۳		
۵	۰/۸۰۵۸	۳/۷۲		
۵	۰/۷۷۰۶	۲/۸۴		
۸	۰/۷۲۰۶	۲/۷		
۲۴	۰/۷۷۲۳	۳/۰۲		

جدول ۲- درصد استفاده از وسایل حفاظت فردی براساس مشخصات دموگرافیک

متغیر	سن		تحصیلات		درصد استفاده از HPDs	تعداد
ابتدائی					۷۱/۲	۵۳
راهنمايی	۳۵-۲۵				۶۲/۶	۶۱
دبیرستان	۴۵-۳۵				۳۸/۵	۱۲۰
دانشگاهی	> ۴۵				۵۳/۴	۱۰۶
					۴۳/۳	۱۴۱
					۵۶/۶	۱۱۴
					۷۰/۲	۵۹
					۸۱/۴	۲۶
					۵۰/۵	۶۱
					۴۲/۷	۹۲
					۳۷	۱۲۴
					۲۴/۸	۶۳

درک ریسک و ترازهای صوتی معنی دار نمی‌باشد ($F = 0/12$, $P_{value} = 0/16$), ولی ارتباط بین متغیر درک ریسک با آموزش ($F = 0/16$, $P_{value} < 0.001$) و استفاده از وسایل حفاظت شنوازی

برای بررسی وجود ارتباط بین متغیرها از ضریب پیوسنگی اسپیرمن استفاده شد، که نتایج در جدول ۳ ارائه گردیده است. نتایج حاصل از این بخش نشان داد که ارتباط بین متغیرهای

وسایل حفاظت شنوازی را ارائه می‌نماید. همانطور که مشاهده می‌شود اختلال در ارتباط، احساس ناراحتی و درد، وسیله اضافی، سنگین بودن و فراموش کردن در هنگام کار از مهمترین دلایل گزارش شده توسط کارگران جهت عدم استفاده و یا استفاده نامنظم از وسایل حفاظت شنوازی می‌باشند که حدود ۶۶ درصد از پاسخ‌ها را شامل می‌شوند.

$P_{value} < 0.001$ ($t_{value} = 16$) معنی دار است. به عبارت دیگر کارگران براساس ریسک درک شده از وسایل حفاظت شنوازی استفاده می‌کنند. اما به نظر می‌رسد قضاوت ضعیفی از درک ریسک جاری دارند. ارتباط متغیر درک ریسک با آموزش ($P_{value} < 0.001$, $t_{value} = 42$) نسبت به ارتباط متغیر استفاده از وسایل حفاظت شنوازی با $P_{value} < 0.001$ ($t_{value} = 27$) و $P_{value} < 0.001$ ($t_{value} = 27$) نقش مهمتری در توسعه درک ریسک دارد. جدول ۴ نتایج دلایل عدم استفاده از

جدول ۳- نتایج آزمون ضریب پیوستگی اسپرمن ارتباط بین متغیرها

استفاده از وسایل حفاظت	آموزش	تراز صدای محیط کار	ضریب پیوستگی	درک ریسک
۰/۶۲	۰/۴۲	۰/۱۶	ضریب پیوستگی	درک ریسک
< 0.001	< 0.001	۰/۱۲	سطح معنی دار	استفاده از وسایل حفاظت شنوازی
-	۰/۲۷	۰/۳۵	ضریب پیوستگی	ضریب پیوستگی
-	< 0.001	< 0.001	سطح معنی دار	سطح معنی دار

جدول ۴- دلایل عدم استفاده افراد از وسایل حفاظت شنوازی

دلیل	درصد
احساس ناراحتی و درد	۱۲
وسیله اضافی	۱۲
اختلال در ارتباط	۲۰
فراموش کردن در هنگام کار	۱۱
عدم کارایی مناسب	۹
سنگین بودن وسایل	۱۱
تعريق زیاد	۴
نبود وسیله حفاظت شنوازی	۸
سایر	۱۳

پیامدهای آن دارند. در مطالعه حاضر ارتباط بین متغیرهای درک ریسک و ترازهای صوتی معنی دار نمی‌باشد ($P_{value} = 0.12$, $t_{value} = 16$). ولی ارتباط بین متغیر درک ریسک با آموزش ($P_{value} < 0.001$, $t_{value} = 42$) و استفاده از وسایل حفاظت شنوازی ($P_{value} < 0.001$, $t_{value} = 27$) معنی دار است. به عبارت دیگر کارگران براساس ریسک درک شده از وسایل حفاظت شنوازی استفاده می‌کنند. اما به نظر می‌رسد قضاوت ضعیفی از درک ریسک جاری دارند. ارتباط متغیر درک ریسک با آموزش ($P_{value} < 0.001$, $t_{value} = 42$) نسبت به ارتباط متغیر استفاده از وسایل حفاظت شنوازی با

بحث

به طور کلی نتایج مطالعه نشان می‌دهد که درک ریسک افراد مورد مطالعه نسبت به سروصدا با میانگین ۳/۰۲ در حد متوسط می‌باشد. به عبارت دیگر افراد مورد بررسی درک ریسک متوسطی از سروصدا و کاهش شنوازی ناشی از آن داشتند. بیشتر نمره در بین ابعاد درک ریسک با کسب میانگین ۳/۷۲ مربوط به دانش افراد در مورد سروصدا می‌باشد. با وجودیکه افراد اظهار کردند دانش خوبی از سروصدا و خطرات آن دارند اما درک متوسطی از

توافق دارد. نتایج مطالعه حاضر، نشان می دهد که افراد در کریسک پایینی از ترازهای بالای صدا و متعاقباً وسایل حفاظت شنوازی دارند و در این زمینه باید با آموزش مناسب در کریسک کارگران را نسبت به استفاده از وسایل حفاظت فردی و کارایی آنها افزایش داد. بطور مشابه مطالعه ارزز و میگوئل [۹] بیان می دارد که در کریسک فردی برای جلوگیری از کاهش شنوازی ناشی از صدا امری ضروری است، اما از نظر Bockstael و همکاران کافی نیست و نقش جو ایمنی را در استفاده از وسایل حفاظت شنوازی، مهمتر بیان می دارند [۸]. در خصوص فاکتورهای فردی تأثیرگذار بر استفاده از وسایل حفاظت شنوازی نتایج مطالعه حاضر بیانگر اختلاف معنادار هر ۳ عامل سن، تحصیلات و سابقه کار در رابطه با استفاده از وسایل حفاظت فردی بوده است، که نتایج سایر مطالعات در این زمینه نیز بر این امر تاکید دارند [۱۶-۱۴، ۱]. همچنین مطابق یافته های حاصل از مطالعه حاضر مشخص گردید که آموزش در استفاده از وسایل حفاظت شنوازی نقش مهمی دارد که این نتیجه با نتایج سایر مطالعات موافقت دارد [۱۷، ۱۸]. مانند نتایج مطالعه SangWoo و همکاران [۱۶] که آسایش، راحتی، هزینه، ارتباطات و جو یا فرهنگ ایمنی از فاکتورهای موثر بر استفاده از وسایل حفاظت شنوازی در بین کارگران می باشد، در این مطالعه نیز راحت بودن HPDs و اختلال در ارتباطات دو فاکتور مهم در عدم استفاده از وسایل HPDs می باشند.

نتیجه گیری

نتایج این مطالعه نشان داد که با حذف موانع عدم پذیرش گوشی های حفاظتی از سوی کارکنان و همچنین افزایش در کریسک کارکنان در زمینه حفاظت شنوازی می توان میزان استفاده از تجهیزات حفاظت شنوازی را بهبود بخشد. از سوی دیگر در کریسک فردی باید در هرگونه طراحی و اجرای برنامه های حفاظت شنوازی عمدتاً در توسعه برنامه های آموزشی در نظر گرفته شود و این ابزار باید برای افراد مسن، آنها یک سوابق آموزشی کمی دارند و افرادی که سابقه کاری بالایی دارند از توجه بیشتری برخوردار باشد.

$P_{value} < 0.001$ و $rs = 0.27$ نتیج مهتمتی در توسعه درک ریسک دارد. این بدین معنی است که افرادی که آموزش های بیشتری در زمینه سروصد و افت شنوازی دیده اند در کر بهتری از ریسک NIHL دارند. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که اختلال در ارتباط (۲۰ درصد) اضافی تلقی شده HPDs (۱۲ درصد)، احساس ناراحتی و درد هنگام استفاده از HPDs (۱۲ درصد)، فراموش کردن وسیله (۱۱ درصد)، و سنگین بودن آن (۱۱ درصد) مهمترین عوامل در استفاده کم یا عدم استفاده از HPDs در جمعیت مورد مطالعه می باشدند.

Hong و همکاران [۱۳] با مطالعه ای بر روی درک و نگرش آتش نشانان از مواجهه با صدا و کاهش شنوازی نشان دادند که آتش نشانان به دلایلی مانند تداخل در توانایی شنوازی و ارتباطات در شرایط اضطراری، تداخل در استفاده از تجهیزات ایمنی و فراموش کردن وسایل حفاظت شنوازی به طور مستقیم از این وسایل استفاده نمی کنند. Arezes و Miguel [۷] راحت بودن و اختلال در ارتباطات را از مهمترین دلایل عدم پذیرش این وسایل توسط کارگران را بیان کردند. نتایج مطالعه حاضر نیز در این بخش با تمام مطالعات بیان شده همخوانی دارد، که این امر بیانگر لزوم توجه به این نکته است، که تجهیزات حفاظت شنوازی ضمن اینکه باید قادر به کاهش تراز شدت صوت باشند باید بتوانند نیازهای فیزیکی و روانی کارگر را فراهم نمایند تا مورد پذیرش کارگران قرار بگیرند. برای این هدف لازم است قبل از طراحی یک برنامه حفاظت شنوازی، ساخت و انتخاب تجهیزات، نظرات کارگران مورد توجه قرار گیرد. مطالعه Bockstael و همکاران در سال ۲۰۱۲ در مورد حفاظت شنوازی در صنعت، بازرگانی و درک کارگران نشان داد که بیش از ۶۰ درصد کارگران از وسایل حفاظت شنوازی استفاده می کنند، که بیانگر در کریسک کارگران از ترازهای صدای محیط کار به عنوان یک فاکتور مهم است. همچنین در این مطالعه بیان گردید که آموزش و آموزش عملی استفاده درست و مطلوب باید بیشتر مورد توجه قرار گیرد. به طور کلی می توان گفت در کریسک کارگران با ترازهای صوتی مرتبط است نه به بازرگانی شرکت ها، اما جو ایمنی نقش مهمتری را در استفاده از وسایل حفاظت فردی ایفا می کند [۸]. که نتایج این مطالعه نیز با نتایج مطالعه حاضر در بخش های مورد مطالعه

1. Reddy RK WD, Thorne P, Ameratunga S. . Hearing protection use in manufacturing workers: A qualitative study. *Noise and Health.* 2012;14(59): 202.
2. Tomei G FM, Cerratti D, Sancini A, Tomao E, Rosati M, et al. Occupational exposure to noise and the cardiovascular system: a meta-analysis. *Science of the Total Environment.* 2010;408(4):681-9.
3. Bendokiene I GR, Dedele A. Risk of hypertension related to road traffic noise among reproductive-age women. *Noise and Health.* 2011;13(55):371.
4. Hong O KM, Poling GL, Dhar S. Understanding and preventing noise-induced hearing loss. *Disease-a-Month.* 2013;59(4):110-8.
5. Goyal S GV, Walia L. Effect of noise stress on autonomic function testS. *Noise and Health.* 2010;12(48):182.
6. Williams W PS, Storey L, Nakhla M, Boon G. Towards more effective methods for changing perceptions of noise in the workplace. *Safety science.* 2007;45(4):431-47.
7. Arezes PM MA. Hearing protection use in industry: The role of risk perception. *Safety Science.* 2005;43(4):253-67.
8. Bockstaal A, Botteldooren D, Keppler H, Degraeve L, Vinck B, editors. Hearing protectors and the possibility to detect noise-induced hearing damage using otoacoustic emissions in situ. 41st International Congress and Exposition on Noise Control Engineering (Inter-Noise-2012); 2012: Institute of Noise Control Engineering.
9. Arezes PM MA. Risk perception and safety behaviour: A study in an occupational environment. . ; (): Safety Science. 2008;46(6):900-7.
10. C-k C. Organizational influence on working people's occupational noise protection in Hong Kong. *Journal of safety research.* 2004;35(4):465-75.
11. Larsman P EM, Törner M2. Adolescents' risk perceptions in relation to risk behavior with long-term health consequences; antecedents and outcomes: a literature review. *Safety Science.* 2012;50(9):1740-8.
12. Pete Kines a JLb, Kim Lyngby Mikkelsen a, Espen Olsen c, Anders Pousette d, Jorunn Tharaldsen e, Kristinn Tómasson f, Marianne Törner d. Nordic Safety Climate Questionnaire (NOSACQ-50): A new tool for diagnosing occupational safety climate. . *International Journal of Industrial Ergonomics.* 2011;41 (2011):634e46.
13. Hong O SD, Hulea R, Eakin B. Perception and attitudes of firefighters on noise exposure and hearing loss. *Journal of occupational and environmental hygiene.* 2008;5(3):210-5.
14. Patel DS WK, Zuckerman C, Murray-Johnson L, Orrego V, Maxfield AM, et al. Understanding barriers to preventive health actions for occupational noise-induced hearing loss. *Journal of health communication.* 2001;6(2):155-68.
15. Widen SE HA, Johnson T, Bohlin M, Erlandsson SI. Hearing, use of hearing protection, and attitudes towards noise among young American adults. *International journal of audiology.* 2009;48(8)::537-45.
16. SangWoo Tak S, Rickie R. Davis, and Geoffrey M . Calvert, . Exposure to Hazardous Workplace Noise and Use of Hearing Protection Devices Among US Workers—NHANES, 1999–2004. *AMERICAN JOURNAL OF INDUSTRIAL MEDICINE* (2009). 2009;52:358–71
17. MR S. editor Hearing protection in the 21st century: They're not your father's earplugs anymore. *Seminars in Hearing.* 2009;Published in 2009 by Thieme Medical Publishers.
18. Trabeau M NR, Meischke H, Daniell WE, Seixas NS2. A comparison of “Train-the-Trainer” and expert training modalities for hearing protection use in construction. *American journal of industrial medicine.* 2008;51(2):130-7.

Research Article

The use of hearing protection devices based on the perceived risk of noise-induced hearing loss in some manufacturing industries

Behzad Fouladi Dehaghi^{*1}, Leila Ibrahimi Ghavamabadi², Ali Behzadi³

Received: 11 March 2015

Accepted: 14 August 2015

Abstract

Background & Objectives: Noise is a common harmful physical agent and a major occupational risk factor. Thus, various measures, including the use of hearing protection devices (HPDs), are taken to reduce noise exposure in the workplace. The present study sought to evaluate workers' perception of the risk caused by industrial noise and the use of HPDs.

Methods: This cross-sectional study was conducted in five industrial plants with sound pressure levels above 85 dB-A. A total of 340 workers were asked to complete an individual risk perception scale as well as a researcher-made questionnaire. The collected data were analyzed using Cronbach's alpha and regression analysis.

Results: While most participants (50.40%) sometimes used HPDs, about one-third of the workers (31.58%) never utilized these devices. The remaining 18.02% always wore HPDs. There were significant relations between individual characteristics and the frequency of wearing HPDs.

Conclusion: The results of this study suggested individual perception of risk as an important factor in predicting workers' tendency to use HPDs. It should hence be considered in the design and implementation of hearing protection programs.

Keywords: risk perception, industrial noise, hearing protection devices

Please cite this article as: Fouladi Dehaghi B, Ibrahimi Gavamabadi L, Behzadi A. The use of hearing protection devices based on the perceived risk of noise-induced hearing loss in some manufacturing industries. *Journal of Occupational Hygiene Engineering*. 2015; 2(1):29-36.

1. Department of Occupational Health, Faculty of Public Health, Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences. Ahvaz, Iran.

2. Department of Environmental Management, Faculty of the Environment, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran.

3* (Corresponding author): Master of Occupational Health Engineering, carbon black company, Iran, Email: bdehaghi@gmail.com